

FremSAT i *Landstinget* 7/10 (L. Sp. 27). 1. Beh. 21/10 (L. Sp. 77). Henvist til Udvalg paa 9 Medl. (Buhl, Ejsing, Frijs-Frijsenborg, Goos, Johansen (Form.), Moltke-Bregentved, Niels Rasmussen, Stilling og Sørensen-Egaa). Beretning (B. Sp. 1699) afgiven 30/3.

Lovforslaget gaar ud paa at *ophæve den bestaaende statskontrollerede Prostitution*, hvorhos der foreskrives *Straf for Utugt*, der drives som Erhverv, uden at det, som nu, skal være en Betingelse for Idømmelse af Straf, at der først er tildelt vedkommende en Advarsel.

Der foreskrives for det første Straf (Fængsel eller under skærpnde Omstændigheder eller i Gentagelsestilfælde Tvangsarbejde fra 12 Dage indtil 1 Aar) for »den, som helt eller delvist ernærer sig ved løsagtigt Levned, eller som paa offentligt eller for alle og enhver tilgængeligt Sted ved Ord, Tegn, uanstændig Opførsel eller paa anden utvetydig Maade opfordrer eller indbyder til Utugt«. (Under formildende Omstændigheder kan dog Straffen nedsættes til Bøder, endogsaa erstattes med en Advarsel). Dertil knyttes saa den Bestemmelse, at den, der af Politivrigheden har modtaget Tilhold efter § 2 i Lov 3. Marts 1860 om Straffen for Løsgænger og Betleri og derefter er straffet efter nysnævnte Bestemmelser, bliver, saafremt vedkommende senere ikke kan paavise anden til sit Underhold tilstrækkelig Indtægt end den, som skyldes eget eller andres løsagtigt Levned, at straffe som Løsgænger. — Dernæst optager Lovforslaget dels det i Loven af 11. April 1901 indeholdte Forbud mod at holde Bordel, dels Bestemmelserne i Straffelovens § 182 (Rufferi). Ligeledes optages Straffelovens § 181 (om den, der øver Utugt, vidende om eller havende Formodning om at være behæftet med venerisk Smitte), dog med to Tilføjelser: at Straffen ogsaa skal komme til Anvendelse paa den, som under de nævnte Forhold har legemlig Omgang med sin Ægtefælle, saafremt denne derved er bleven smittet og begærer Tiltale, og at den, der gør sig strafskyldig efter disse Bestemmelser, skal desuden, naar Smitteoverførelse til en anden finder Sted og denne ikke har været vidende om den tilstedeværende Smittefare, være pligtig at give Erstatning baade for de med Helbredelsen forbundne Omkostninger og for de med Sygdommen forvoldte Lidelser og Tab. — Endelig indeholder Lovforslaget en Række Bestemmelser, som have Hensyn til Sagens sanitære Side og skulle træde i Stedet for de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 10. April 1874. Af Enkeltheder i dette Afsnit kan fremhæves, at den smittede, der uden Politiets eller Fattigvæsenets Forlangende underkaster sig den offentlige Behandling, skal være fritaget for enhver Forfølgning for noget Forhold, der falder ind under